

Čís. 6770.

O nároku obce na zjištění, že na určitých pozemcích jest pro obec za účelem veřejného užívání vydržena služebnost cesty, jest jednati pořadem práva.

(Rozh. ze dne 2. února 1927, R II 7/27.)

Žalobu obce na Moravě proti držiteli svěřenského panství, o zjištění, že na jistých ku svěřenskému panství patřících pozemcích byla pro žalobkyni vydržena služebnost cesty ku všeobecnému užívání, s o u d p r v é s t o l i c e k námítce nepřipustnosti pořadu práva odmítl, r e k u r s n í s o u d námítku zamítl. D ů v o d y: Právem poukazuje stěžovatelka na to, že nežádá, by cesty po soukromých pozemcích, o něž jde, byly prohlášeny za veřejné, nýbrž pouze, by bylo uznáno obmezené užívací právo žalující strany, t. j. právo cesty. Dlužno připustiti, že rozhodování o tom, zda cestu sluší považovati za cestu veřejnou, přináležejí správním úřadům, avšak k rozhodnutí o tom, zda obec nabyla pro své příslušníky práva služebnosti cesty na soukromých pozemcích, jsou příslušny soudy, neboť se tu jedná o otázku práva soukromého.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs odkazuje se na správné odůvodnění napadeného usnesení. Jest pravda, že nepřipustnost pořadu práva řídí se především údaji žaloby a žalobní prosbou a, že nepřipustným jest pořad práva pro žalobu, již obec jako představitelka veřejnosti domáhá se práva výkonu služebnosti po pozemku jako cesty veřejné (viz sb. n. s. čís. 1588). Ale žalobkyně změnila původní žalobní žádání za odpůrcova souhlasu (§ 235 druhý odstavec c. ř. s.), a domáhá se nyní zjištění, že při pozemcích v žalobě blíže uvedených jest pro obec J. za účelem veřejného užívání — správněji snad pro občany — vydržena služebnost stezky. Že takové žaloby (§ 523 obč. zák.) patří na pořad práva, neupírají ani rekurenti, ale tvrdí, že změna žaloby byla nepřipustna, a vytýkají, že rekursní soud nepoložil svému rozhodnutí za základ prvé, jedině rozhodné žalobní žádání. Než rekurenti při tom patrně přezírají, že jejich právní zastupce při ústním sporném jednání ze dne 2. září 1926 prohlásil, »že běře« — rozuměj dříve namítanou — »nepřipustnost doplnění pokud se týče změny žaloby zpět«, čemu nelze jinak rozuměti, než že se změnou souhlasil. Z toho plyne, že výtky rekurentů jest neopodstatněna. Úvahou, zda žalující obec služebnost stezky vydržela, pokud se týče, zda vydržení služebnosti pro obec nastati mohlo tím, že ji vykonávali její členové jako právo její a pro ni, nemůže se nejvyšší soud zabývati v tomto mezisporu, neboť řešiti tuto otázku bude úkolem hlavního sporu.